

РЕШЕНИЕ

№ 12960

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20221110148050 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от името на к ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** против Дайджест Логистик ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 372 вр. чл. 367 ТЗ във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 1 от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждането на ответното дружество да заплати в полза на ищеца суми, както следва: 1/ сумата от 5280,73 лева, представляваща незаплатен остатък от навло, дължимо по договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, сключен на 28.03.2022 г. между Дайджест Логистик ООД и к ООД, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД, за която е издадена фактура № 0000021018/04.04.2022 г., ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 02.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; 2/ сумата от 171,62 лева, представляваща лихва за забава за периода 09.05.2022 г. – 02.09.2022 г., дължима върху претендираната в производството главница.

Ищецът твърди, че на 28.03.2022 г. между Дайджест Логистик ООД и к

ООД бил сключен договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД, за която е издадена фактура № 0000021018/04.04.2022 г. Поддържа, че адресът на разтоварване бил в Република България, гр. Самоков, ул. Софийско шосе № 9, Парк Рила 2000, получател Си Комерсиал 7 ЕООД. Сочи, че уговореното между страните по договора за превоз навло било в размер на 4400,61 лева без ДДС, като било уговорено, че навлото ще бъде заплатена на превозвача в срок до 30 дни след представяне на оригинал на фактура и ЧМР. Твърди, че изпълнил всички условия по процения договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД. Поддържа, че стоките, описани в ЧМР – международна товарителница, са разтоварени и получени на уговорения разтоварен пункт от получателя Си Комерсиал 7 ЕООД на 01.04.2022 г., като в клетка № 19 на ЧМР – международна товарителница е отбелязано, че получателят е получил 33 палета наклонени, от които 71 кашона шоколад и 70 кашона ванилия – натрошени, счупени, повредени и негодни за търговската мрежа. В тази връзка сочи, че на 01.04.2022 г., по заявка на получателя на стоката, е извършен оглед на процесната стока от аварийен комисар на Булгарконтрола АД и е изготвен аварийен протокол № 02/0742 от 07.04.2022 г. Във връзка с увредената стока, получателят на същата – Си Комерсиал 7 ЕООД, съставил протокол за брак, съдържащ описание и количества на бракуваните стоки. На 12.04.2022 г. Си Комерсиал 7 ЕООД е изпратил на ответното дружество рекламационно писмо от 12.04.2022 г., като в тази връзка на 15.04.2022 г. ответното дружество изпратило на ищеца също рекламационно писмо, съдържащо отново данни относно увредената стока, калкулация на вредата и стойност. В отговор на полученото рекламационно писмо, ищцовото дружество предявило претенция по щета пред застрахователя по CMR застраховка – W.Droege & Co., съгласно условията на застрахователна полица № 114442, като застрахователната претенция била заведена пред застрахователен брокер Греко България ЕООД, като представител на застрахователя по CMR застраховка, под № 904438. В отговора на заведената претенция от ищеца е получено писмо от застрахователя, в което било посочено, че след преглед на всички относими документи по заведената претенция, представителя на застрахователя достигнал до извод, че опаковката на процесната пратка не е била подходяща за транспорт,

като е направено обосновано предположение, че превозвачът няма вина за настъпилата през време на процесния транспорт щета, тъй като щетата на част от стоката била настъпила в резултат от липса или дефект на опаковката. Ищецът поддържа, че за дължимото навло по процесния договор за превоз, издал фактура № 0000021018/04.04.2022 г. в размер на уговореното между страните навло, а именно 4400,61 без ДДС или 5280,73 лева с ДДС. Поддържа, че фактурата е връчена на представител на ответното дружество на 07.04.2022 г. В тази връзка сочи, че дължимото превозно възнаграждение е следвало да бъде заплатено на превозвача на 09.05.2022 г., но плащане не било извършено, нито в уговорения срок, нито до датата на завеждане на исковата молба в съда.

Моли се, съдът да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да заплати на ищеца суми, както следва: 1/ сумата от 5280,73 лева, представляваща незаплатен остатък от навло, дължимо по договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, сключен на 28.03.2022 г. между Дайджест Логистик ООД и к ООД, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД, за която е издадена фактура № 0000021018/04.04.2022 г., ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 02.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; 2/ сумата от 171,62 лева, представляваща лихва за забава за периода 09.05.2022 г. – 02.09.2022 г., дължима върху претендираната в производството главница.

Претендират се разноси, включително за адвокатско възнаграждение.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от страна на ответника в производството, с който се излага становище по предявените искове. Посочва се, че уговореното навло по процесния договор за превоз е заплатен на ищеца на 10.10.2022 г., за което обстоятелство се представя платежно нареждане за сумата от 5280,73 лева от 10.10.2022 г. В тази връзка се поддържа, че сумата е заплатена след завеждане на исковата молба в съда, тъй като едва след връчване на исковата молба, ведно с приложенията към нея, получателят на стоката се съгласил да заплати на ответното дружество транспортното възнаграждение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и обсъди направените от страните доводи, съгласно разпоредбата на чл. 235 от ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 372 вр. чл. 367 ТЗ във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 1 от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждането Дайджест Логистик ООД да заплати в полза на к ООД суми, както следва: 1/ сумата от 5280,73 лева, представляваща незаплатен остатък от навло, дължимо по договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, сключен на 28.03.2022 г. между Дайджест Логистик ООД и к ООД, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД, за която е издадена фактура № 0000021018/04.04.2022 г., ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 02.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; 2/ сумата от 171,62 лева, представляваща лихва за забава за периода 09.05.2022 г. – 02.09.2022 г., дължима върху претендираната в производството главница.

По отношение на иска с правно основание чл. 372 вр. чл. 367 ТЗ във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. вр. чл. 1 от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR):

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже сключването на договор за превоз със съответното съдържание, както и че е изпълнил задълженията си по същия да извърши превоза съобразно уговореното, включително и в уговорените срокове, и че стоките са доставени на получателя.

При установяване на горните предпоставки в тежест на ответника е да докаже изпълнение на задълженията си за заплащане на възнаграждение.

С оглед изявленията и твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че същите са били обвързани от валидно възникнало правоотношение по договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД.

Същевременно в срока за отговор на исковата молба /на 10.10.2022 г. от страна на ответното дружество е извършено пълно плащане на сумата, предмет на предявения за разглеждане в настоящото производство иск за главница в размер на 5280,73 лева, представляваща незаплатен остатък от навло, дължимо по

договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, сключен на 28.03.2022 г. между Дайджест Логистик ООД и к ООД, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД, за която е издадена фактура № 0000021018/04.04.2022 г.

С оглед горното, настоящият съдебен състав намира, че с извършеното пълно плащане на претендираната в настоящото производство главница, ответното дружество е признало дължимостта на сумата от 5280,73 лева, представляваща незаплатен остатък от навло, дължимо по договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, сключен на 28.03.2022 г. между Дайджест Логистик ООД и к ООД, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД, за която е издадена фактура № 0000021018/04.04.2022 г.

Предвид извършеното плащане, настоящият съдебен състав намира, че искът за главница за сумата от 5280,73 лева, представляваща незаплатен остатък от навло, дължимо по договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, сключен на 28.03.2022 г. между Дайджест Логистик ООД и к ООД, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД, за която е издадена фактура № 0000021018/04.04.2022 г., следва да бъде отхвърлен, като погасен чрез плащане, извършено в хода на производството.

В полза на ищцовото дружество следва да се присъди законна лихва върху сумата за главница, считано от датата на подаване на исковата молба до плащането на същата. Законната лихва представлява обезщетение за ищеца от неоснователно забавяне на изпълнението на неговото парично вземане, която се присъжда като законна последица от основателността на предявената претенция. Тя не представлява отделен иск, тъй като при подаване на исковата молба не е възможно да се посочи размерът ѝ, доколкото не е ясно кога ще бъде платено задължението, респ. какъв ще бъде периодът на начисляването ѝ. Когато основателно претендираното вземане бъде удовлетворено от ответника чрез плащане в хода на процеса, законната лихва следва да бъде присъдена в полза на ищеца в случай че ответникът е изпаднал в забава, независимо че искът ще бъде отхвърлен, тъй като претенцията му поначало е основателна. Предвид горното,

настоящият съдебен състав намира, че ответното дружество дължи обезщетение за забава върху главницата от датата на предявяване на иска /02.09.2022 г./ до деня, предхождащ плащането ѝ (в деня на плащане длъжникът се е освободил от забавата с погасяване на задължението) в размер на законната лихва – 55,72 лева, изчислена по реда на чл. 162 ГПК, чрез използване на лихвен калкулатор на НАП.

По отношение на иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, съдът намира следното:

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава.

С оглед извършеното плащане на претендираната сума за главница, настоящият съдебен състав намира, че е установено в производството наличието на главен дълг.

Съгласно чл. 84, ал. 1 ЗЗД когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му.

Съгласно съдържащите се в Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г. условия на плащане, уговорени между страните, плащането на превозното възнаграждение следва да бъде извършено до 30 дни, считано от дата на получаване на чисто ЧМР /товарителница/ и фактура /оригинал/. Следователно страните са уговорили ден, в който най-късно следва да бъде изпълнено задължението на ответника за заплащане на възнаграждение по договора за превоз.

От представените по делото доказателства /товарителница № 46928/ се установява, че ЧМР /товарителница/ и фактура /оригинал/ са получени от ответника на 07.04.2022 г., като съобразно уговорките в процесния Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., следва да се направи извод, че ответникът е изпаднал в забава относно изпълнението на задължението си за заплащане на възнаграждение в полза на превозвача по договора за превоз, считано от 08.05.2022 г.

Предвид горното предявеният иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД се явява основателен за периода 09.05.2022 г. – 01.09.2022 г. /за деня 02.09.2022 г. вече съдът формира воля, че се дължи законна лихва върху претендираната главница, като по становище на настоящия съдебен състав не е допустимо да се начисли, респективно присъди два пъти законна лихва за забава за един и същи ден/ и за сумата от 170,17 лева /изчислена по реда на чл. 162 ГПК, чрез използване на лихвен калкулатор на НАП/, като за разликата над този размер до пълния

предявен размер от 171,62 лева и за деня 02.09.2022 г. – следва да бъде отхвърлен.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски в настоящото производство имат и двете страни по спора.

От името на ищеца своевременно е направено искане за присъждане на разноски в настоящото производство, като са представени и доказателства за извършени такива, а именно за заплатена държавна такса в размер на 261,23 лева, за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 720,00 лева с ДДС и за разноски за превод на документи в размер на 112,40 лева.

От ищеца се претендират и разноски в размер на 101,00 лева, извършени във връзка с проведено от ищеца производство за обезпечаване на исковите, от които 96,00 лева - заплатени такси към ЧСИ Веселка Любенова за образуване на изпълнително дело и налагане на запови и 5,00 лева за издаване на обезпечителна заповед.

Съгласно разясненията, дадени в т.5 от Тълкувателно решение № 6/2012 г. от 06.11.2013 г., постановено по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, отговорността за разноски при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решението (по обезпечения иск), с което се разглежда спора по същество и съобразно неговия изход. При изложеното, именно настоящият състав е компетентен да се произнесе по искане за присъждане на разноски във връзка с проведено от ищеца производство за обезпечаване на иска.

Цитираното Тълкувателно решение № 6/2012 г. от 06.11.2013 г., постановено по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС разглежда въпроса единствено по отношение на направените в хода на съдебното производство разноски по обезпечението на иска. Съгласно формираната съдебна практика на ВКС разноски, понесени в обезпечително производство, са тези по обезпечаване на бъдещи икове или в хода на висящо исково производство, докато в останалата част /по налагане на допуснатите обезпечителни мерки/ това са разноски по изпълнителното производство, които следва да се съберат чрез съдебния изпълнител след приключване на исковото производство с влязло в сила съдебно решение и снабдяване с подлежащ на принудително изпълнение титул /в този смисъл определение № 845 от 05.12.2011г. на ВКС по ч. т. д. № 648/2011 г., I т. о., ТК,, определение № 876 от 02.12.2014 г. на ВКС по ч. т. д. № 3490/2014 г., I т. о., ТК и др, както и Определение № 336 от 21.07.2016 г. на ВКС по ч. т. д. № 874/2016 г., I т. о., ТК/. Следователно, разноски сторени в изпълнителното

производство в хода на което са наложени обезпечителните мерки, не следва да се присъждат в съдебното производство.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът Дайджест Логистик ООД следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца к ООД сумата от 1093,34 лева, представляваща разноски в производството пред СРС, съразмерно на уважената част от исквете.

От името на ответника не е направено искане за присъждане на разноски в настоящото производство и не са представени доказателства за извършването на такива, поради което и в полза на ответното дружество не следва да се присъждат разноски в настоящото производство.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от името на к ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** против д ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, иск с правно основание чл. 372 вр. чл. 367 ТЗ във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 1 от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), за осъждането на д ООД, ЕИК ***** да заплати в полза на к ООД, ЕИК ***** **сумата от 5280,73 лева**, представляваща незаплатен остатък от навло, дължимо по договор за извършване на международен автомобилен транспорт по релация Полша – България, сключен на 28.03.2022 г. между Дайджест Логистик ООД и к ООД, съгласно Заявка-договор за транспорт № 50014453, реф. № 22/3/0012/14050/PLBG от 28.03.2022 г., възложена от Дайджест Логистик ООД, изпълнена от превозвача к ООД, за която е издадена фактура № 0000021018/04.04.2022 г., поради плащане извършено в хода на производството.

ОСЪЖДА д ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** да заплати в полза на к ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** сумата от **55,72 лева**, представляваща законна лихва за забава върху заплатената в хода на производството главница, считано от датата на предявяване на иска /02.09.2022 г./ до деня, предхождащ плащането й /09.10.2022 г./.

ОСЪЖДА д ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** да заплати в полза на к ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от

170,17 лева, представляваща мораторна лихва за периода 09.05.2022 г. – 01.09.2022 г., **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважения размер от 170,17 лева до пълния предявен размер от 171,62 лева и за деня 02.09.2022 г.

ОСЪЖДА д ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** да заплати в полза на к ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **1093,34 лева**, представляваща разноси в производството пред СРС, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____